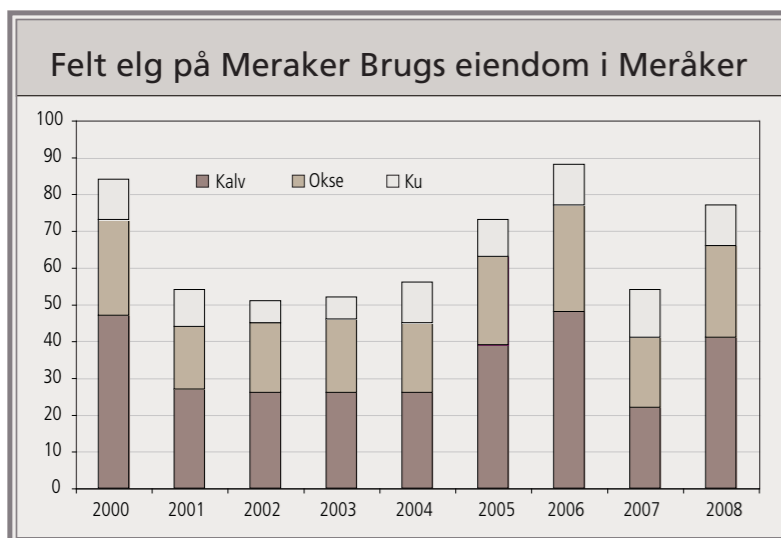

Felt elg på AS Meraker Brugs eiendommer 1972-2008. Kilde AS Meraker Brug.

Felt elg på AS Meraker Brugs eiendom i Meråker 2000-2008 fordelt på kalv, okse og ku. Kilde AS Meraker Brug.

Som innerste gård hadde Mannseterbakken vært et knutepunkt for aktivitet i Torsbjørkdalen. Hovedhuset var bygget på femtitallet med tanke på pensjonatdrift. På åttitallet var det laget en enkel oppstillingsplass for campingvogner og etablert en pub i kjelleren. Mange brukte stedet i vintersesongen, hvor man kunne gå over fjellet fra Tydal til Mannseterbakken og derfra ned til jernbanestasjonen i Meråker.

Fylkeslandbruksstyret ga Bruget konsesjon, etter en positiv innstilling fra Meråker kommune. Det ble

lagt vekt på at Bruget som eier ville ha ressurser til å holde eiendommen vedlike og at utbygging og drift ville gi arbeid for lokale håndverkere og andre.⁵⁰⁸

Dette ble også resultatet. Bruget gjennomførte store investeringer for å tilrettelegge for utleie og tilrettelagt jakt. Det ble bygget et eget bolighus på tunet, et kennelanlegg og et viltmottak. I tillegg ble hovedhuset oppgradert med nytt kjøkken og tilpasset overnatting for 12-14 personer. Setervei og høyspentledning som gikk over tunet ble lagt utenom. For å bedre tilgjengeligheten til terrengene på østsiden av Torsbjørka ble det bygget en bro over elva. Sommeren 2005 ble viltmottak, møterom og garasjeanlegg ferdigstilt. I juni 2006 ble Brugets jubileumsmiddag med 100 gjester avholdt i vognskjulet.

I 2001 ble Bjørn Solheim ansatt som viltmester på det som fikk navet Mannseterbakken Jakt og Hundesenter. Solheim hadde drevet oppdrett og dressur av jakthunder, og var godkjent prøvedommer. Selv hadde han to kongepokaler fra fuglehundprøver. Han hadde drevet tilrettelagt jakt på Sokna i Buskerud. Høste 2001 flyttet han og samboeren til Meråker.

I 2001 lå det dermed godt til rette for en omlegging av elgjakten etter de linjer styret hadde trukket opp i 1998. Etter at jakten var ferdig den høsten, besluttet styret å fordele fellingskvotene på flere jegere og justere opp prisen på jakten til markedspris. Eiendommen ble inndelt i flere jaktvald, og jakttiden for de enkelte lagene ble begrenset. Et terreng i Torsbjørkdalen ble reservert jakt fra det nye jaktsenteret på Mannseterbakken. I januar 2002 ble jaktlagene informert om omleggingen og tilbudt nye avtaler. Et av de ti av jaktlagene valgte å takke nei til å inngå ny avtale.⁵⁰⁹

Høsten 2002 ble den første elgjakten drevet fra Mannseterbakken. Viltmester Bjørn Solheim arrangerte løshundjakt for lagene. Dette var en spennende og utfordrende jakt, men krevde flere guider og hunder. I mars 2004 sluttet imidlertid Solheim og flyttet fra Meråker. Hundeoppstillingen måtte avvikles og utmarksjef Haugen tok over ansvaret for den tilrettelegte jakten.

Blå himmel, gullfargede myrer og blinkende blankt vann møter den som besøker meråkerfjella en høstlig godværstdag.

GRUNNEIERE FÅR STØRRE FORVALTNINGSANSVAR

Større bestander av hjortedyr hadde gitt utfordringer i forvaltningen over store deler av landet. Antall trafikkskader og beiteskader økte, og for mange jaktlag var det en utfordring å håndtere det antall dyr som skulle tas ut. Det var derfor behov for et mer fleksibelt regelverk, som ga grunneierne større frihet. En ny forskrift om forvaltning av hjortedyr ble innført i 2002 med dette for øyet.⁵¹⁰

Målet med det nye regelverket var at viltressursene skulle danne grunnlag for både næringsutvikling og rekreasjon. Grunneierne skulle ikke lenger bare passivt motta fellingstillatelser og sende rapporter, men

selv ta ansvar for planlegging og gjennomføring av forvaltningen. Større frihet i avskyting skulle bidra til å øke interessen for å bidra.

I forhold til tidligere ble reguleringene snudd på hodet. Helt fra de første lovene om jakt hadde målet med reglene vært å forhindre at det ble skutt for mange dyr, slik at produksjonen ble lavere enn det som ellers ville vært mulig. Nå antok man at fordi jakten hadde en verdi for grunneierne, var det i deres egen interesse å forvalte bestanden slik at produksjonen ble størst mulig. Den offentlige forvaltningen skulle derfor forhindre at bestandene ble så store at det oppstod konflikter i forhold til andre interesser i samfunnet gjennom beiteskader, trafikkskader eller andre ulemper.